

Pensioenkoorts en verkiezingskoorts

Terwijl de vakbonden zich voorbereiden op de nationale manifestatie van 16 mei en hun leden oproepen naar Brussel te komen om te ijveren voor rechtvaardige en eerlijke pensioenen, botsen politieke partijen in Vlaanderen over de uitvoering van het M-decreet. CD&V verwijt N-VA een goed doordachte lastercampagne met een vreemde timing. N-VA spreekt van een draak van een decreet en vraagt een forse bijsturing, terwijl CD&V dan weer pingpongt dat de Vlaamse Regering al over de bijsturingen besliste. Twee dingen staan als een paal boven water. Beide partijen keurden het M-decreet wel goed tijdens de vorige legislatuur. En COC heeft de problemen voorspeld en ondertekende daarom destijds al een protocol van niet-akkoord.

M-DECREET

Vlaanderen ondertekende het VN-verdrag voor de Rechten van Personen met een Handicap. Het Vlaams Parlement keurde in 2014 het M-decreet goed omdat (te) veel kinderen les volgden in het buitengewoon onderwijs. Dat gebeurde in een context zonder budgettaire ruimte. COC zag de bui hangen en waarschuwde toen al dat scholen aan de slag zouden moeten gaan met ontoereikende middelen. Een verdrag blindelings goedkeuren is één ding, het uitvoeren is iets helemaal anders.

Dat de gevolgen in een eerste fase vooral zichtbaar zouden zijn in het basisonderwijs, stond in de sterren geschreven. Sinds september 2015 volgen meer kinderen met een beperking les in het gewoon onderwijs. Zij komen terecht in grote klasgroepen en dat begint het personeel uit het gewoon onderwijs te voelen. Leraren vallen uit omdat zij niet langer de kwaliteit kunnen bieden die ze wensen en leerlingen krijgen niet waarop ze recht hebben. Personeelsleden uit het buitengewoon onderwijs doen hun uiterste best om de scholen van het gewoon onderwijs te ondersteunen, maar ook zij staan voor een onmogelijke opdracht. Je moet geen hoogleraar zijn om tot de conclusie te komen dat met evenveel middelen niet dezelfde ondersteuning kan geboden worden aan kinderen die nu gespreid in het gewoon onderwijs les volgen.

Ook professionals hebben nood aan klasgebonden ondersteuning. Die ontbreekt. Leraren moeten in staat zijn om les te geven aan een diverse groep leerlingen, maar er zijn grenzen. Leerlingen met zware gedragsproblemen vragen expertise (die aanwezig was in een uitmuntend buitengewoon onderwijs, maar niet in het gewoon onderwijs). De middelen die geconcentreerd konden worden aangewend, worden nu versnipperd over tal van scholen. Dat maakt de aanwending minder efficiënt. De werkdruk stijgt. Zware incidenten zijn niet langer uitgesloten.

Met de verkiezingen in het vooruitzicht ligt dit thema op tafel. Intussen keurde de Vlaamse Regering een bijsturing op het M-decreet¹ goed. Volgens Koen Daniëls (N-VA) blijkt hieruit dat zijn demarche haar effect niet gemist heeft. 'Gewoon onderwijs als het kan, buitengewoon onderwijs als het moet', die stelling nemen verschillende politici nu in. Dat zei COC al

in 2013! Of dit een opwarmertje is en de verkiezingskoorts nog zal toenemen, zullen we de komende maanden wel merken.

PENSIOENEN

16 mei 2018 wordt een belangrijke betogingsdag. Politici zullen keuzes maken voor onderwijs en de opties liggen ver uit elkaar. Ze zullen zeker de keuzes van de onderwijspersoneelsleden bij de verkiezingen beïnvloeden. De onderwijssector heeft in het recente verleden al heel wat moeten ondergaan, ook inzake pensioenen. Vervroegde uitstapregelingen bestaan quasi niet meer. Onze pensioenleeftijd schuift steeds verder weg. Ons pensioenbedrag zal door de afschaffing van de diplomabonificatie lager liggen, dus we leveren binnenkort ook nog eens loon in.

En dan zijn er nog de dossiers van de zware beroepen en het pensioensysteem op basis van punten. Wat het eindresultaat in deze dossiers ook zal zijn, COC is niet naïef. Onderwijs zal opnieuw inleveren. Opnieuw zal het personeel in onderwijs langer moeten werken en opnieuw zal het voor minder pensioen zijn. Daarom roept COC iedereen, jong en oud, op om solidair mee te betogen! Want wie niet mee betoogt, gaat akkoord dat wie vandaag een loopbaan in onderwijs begint, zal moeten werken tot 67 voor een kleiner pensioen. Wie niet mee betoogt, is het er mee eens dat de gunstige pensioennoemer verdwijnt, waardoor een vroegtijdige uitstap voor velen niet meer mogelijk zal zijn. Wie niet mee betoogt, vindt het oké dat onderwijzers op het einde van hun carrière uitvallen wegens ziekte, maar niet kunnen vervangen worden. Wie niet mee betoogt, is niet bekommerd om de kwaliteit van het onderwijs.

Koen

16 MEI 2018 WORDT EEN BELANGRIJKE BETOGINGSDAG. POLITICI ZULLEN KEUZES MAKEN VOOR ONDERWIJS EN DE OPTIES LIGGEN VER UIT ELKAAR.

1 Zie artikel pagina 18.